

LA GRAN BANCA SEMPRE GUANYA

Amb aquesta acció l'AVALOT vol manifestar la seva indignació amb el paper que ha jugat la banca els darrers anys, tant a nivell de l'estat espanyol com a nivell internacional, tant abans de la crisi econòmico-financera, com després d'esclatar aquesta.

Els bancs s'han enriquit durant la bonança econòmica que hem viscut durant els últims deu anys, i continuen enriquant-se ara en temps de crisi, en detriment de la classe treballadora. S'han enriquit amb els alts interessos cobrats en forma de comissions a l'hora de fer qualsevol moviment bancari, el cobrament de diferencials alts amb l'Euribor en les constitucions d'hipoteques i essent irresponsables en donar crèdits i hipoteques d'alt risc, malgrat saber el que passaria.

Però la seva voracitat no té límit, mentre la crisi que els bancs han creat hem de pagar-la els treballadors i treballadores, bancs i caixes espanyols segueixen actuant en paradisos fiscals, blanquejant capital, i guanyant milers de milions d'euros gràcies a les ajudes de tots els ciutadans i al suport legal de l'Estat. Perquè la seva cobdícia va fer que la bombolla immobiliària els esclatés a la cara, tot deixant moltes entitats bancàries profundament afectades, situació davant la qual, l'Estat va decidir injectar capital públic al sector financer, amb els diners dels impostos dels contribuents. El Govern va establir un fons amb 9.000 milions d'euros i línies de crèdit addicionals, que s'afegiren als 50.000 milions d'ajudes a la banca i als 100.000 d'aval, anteriorment acordats per l'Estat.

Però aquests avals destinats pel govern a la banca, que en principi eren per a facilitar l'accés al crèdit a les empreses i les famílies que ho necessitessin per poder tirar endavant en aquests temps difícils, estan servint per a tapar els diversos forats que tenen les entitats fruit de la cobdícia i l'especulació que han practicat, mentre que aquestes no deixen de posar dificultats a les empreses i als treballadors i treballadores, fet que ens sembla intolerable i d'una absoluta manca d'ètica.

I les dades són encara més que escandaloses si ens posem a mirar de més a prop les condicions salarials i beneficis socials de què gaudeixen els directius de les principals entitats bancàries.

El conseller delegat del Banc Santander va cobrar durant l'any 2009 10,2 milions d'euros i acumula un fons de pensions de 85,7 milions d'euros. Aquesta darrera quantitat equival als diners que gastarà l'estat espanyol en el pròxims 4 anys en sanitat bucodental dels nens entre 7 i 12 anys.

D'altra banda, el número dos del BBVA, José Ignacio Goirigolzarri, deixarà el càrrec per jubilació anticipada tot ingressant en el seu compte 52,49 milions d'euros. Mentre que el president de la mateixa entitat, Francisco González, cobrarà una pensió de més 79 milions d'euros per haver estat al capdavant del BBVA durant 14 anys.

Tampoc forma part de l'ètica ni de la moral que els bancs espanyols tinguin una reserva de més de 570 milions d'euros destinada a les jubilacions i indemnitzacions dels seus directius, mentre que molts autònoms, petites i mitjanes empreses i famílies aturades no han tingut ni tenen accés al crèdit per poder fer front a la seva precària situació.

Tot plegat encara ens indigna més quan veiem el governador del Banc d'Espanya, Fernández Ordóñez, defensar fermament i pública la necessitat d'una reforma laboral, que, entre altres moltes conseqüències, suposarà l'abaratiment del preu de l'acomiadament dels treballadors i treballadores com a mesura fonamental per poder fer front a la crisi econòmica que està vivint aquest país. Com si nosaltres fóssim

els principals responsables de tot el que està passant. El governador del Banc d'Espanya, en lloc de fer propostes laborals, hauria d'ocupar-se de fer bé la seva feina, que és regular la banca, complint amb la normativa vigent, en lloc de ser còmplice de totes les martingales especulatives d'aquest sector i en perjudici dels ciutadans i ciutadanes. Per què no va actuar en casos com el de la Caixa Castilla-la Mancha, que ha suposat un cost de 2000 milions de euros?

És per tot això que des de l'AVALOT denunciem que:

- **Entre les retallades previstes per part del govern espanyol per fer front a l'actual situació de crisi, trobem a faltar que no s'hagi establert cap mesura que afecti la banca i conseqüentment els sous, indemnitzacions i prejubilacions dels seus directius. En canvi, sí que està prevista la congelació de les pensions i la reducció salarial dels treballadors públics i el no pagament de la retroactivitat de les ajudes a les persones dependents.**
- **El sector financer no fa cap esforç perquè el crèdit arribi a la petita i mitjana empresa, així com al ciutadà, malgrat els beneficis que han tingut les principals entitats financeres durant l'any, com a continuació detallem:**

Entitat financera	Beneficis l'any 2009
Banc Santander	8.943 milions d'euros
BBVA	4.210 milions d'euros
Banc de Sabadell	522,5 milions d'euros
La Caixa	1.510 milions d'euros

Així doncs, des de l'AVALOT proposem que siguin ells, el principals causants de la crisi, els que ara es responsabilitzin de les conseqüències, i no siguin els treballadors/res i pensionistes els que ara vegin minvades les seves condicions sociolaborals, mentre la banca surt impune, i àdhuc més reforçada.

Com ja anunciàvem al principi, **LA GRAN BANCA SEMPRE GUANYA.**